

דים. אם אנחנו ננהג במדיניות הזאת, חכמה, כמו חסיין, של מאגנט שילי, הם יחגרו מרצון. וכשערכי פלסטיני מגיע לאנדרדבי, הוא יותר טוב עשרות מונים מאזרח המקומי, ויכול מייד להיות מורה, או מנהל ובנקאי ופחה.

● כמעט אף אחד מהם לא קיבל שם אזרחות.

● אבל הם נשארו שם. ● ער שמרשיים אותם. ברגע שי היתה אבטלה, גירשו אותם.

יפה, אבל אין להם לאן לחזור, והם יישארו שם כי האוכל הערבית צריכה לראוג את זה. הם היא לא יכולה לראוג להם לפתור את זה הם לוגיה או בעכו. היא צריכה לפתור את זה בתוך האוקיינוס הערבי הענקי הזה, מהאוקיינוס האטלנטי, ממארוק, ועד פאקיסטאן.

● אתה יכול להראות לי עם אחד בהיסטוריה שקם בשלמותו ועזב את מולדתו?

בשבוע שעבר קמו 300 אלף תורכים ועברו מבוולגריה, שבה הם נולדו וחיו במשך 400 שנה, וחזרו לתורכיה, ונשיאו תורכיה אמר להם ברוך שובכם למולדת, ועוד מיליון וחצי מתחים שיפתחו את השערים, כי יש שם כני יות קליטה בתורכיה. הם ייקלטו בסוף. ואני מכיר עוד רוגמות כאלה. 20 מיליון בני אדם עברו במאה הזאת מארץ לארץ, בתרנספרים שונים.

● במילחמות, בדרך-כלל.

● נכון.

● בשחיטות.

● נכון, אבל לא רק...

● כמו היהודים והמוסלמים ב-1948.

למה לנו ללכת רחוק? ניקח את קפריסין השכנה.

● כנ"ל.

● נחלי דם ורמו ברחובותיה, עד שלפני שלוש שנים כל התורכים עברו לצפון האי, וכל היוונים לדרום האי. הם לא התאבנו עדיין האחד בשני, אבל הם למרו לחיות כשכנות. שתי מדינות באותו האי. הנה רוג' מה. שאלת אותו לדוגמה. בדיוק כך, התורכים יעברו לעבר-הירדן, ואנחנו נוותר על נחלת-אבות מעבר-הירדן, כשביל שתהיה להם מדינה פלסטינית, ואנחנו נישאר בארץ-ישראל המערבית.

● הסיפור הזה שאתה נותן מאל-סיים מאוד. בסופו של דבר, אני חר' שב שקפריסין היא הדוגמה. מה שקרה בקפריסין זה מה שקרה בצלנו ב-1948 — היתה מילחמה, ובתוך המילחמה גורשו וברחו, כפי שיכול לקרות במילחמת-החלוקה מהסוג ה-זה. אני חושב שהאפשרות המציאותית היתה היחידה לביצוע טרנספר היא במילחמה נוספת. כלומר, גירוש תוך כדי מילחמה. אתה רואה אפי שירות בזאת, אתה בעד?

אני נגד מילחמות. הסברתי קודם שאני איש שלום. אני לא בעד לעשות מילחמות, גם לא למען טרנספר. אבל אם תהיה מילחמה סיני יודע אם היא לא תתקב בתוכה טרני ספר. לעשות מילחמה כשביל טרנספר זהו פשע. פשע כנגד הבנים, פשע נגד עצמנו.

● מדוע לפי השקפתך?

מפני שמאנחנו רוצים בטרנספר-הסכמה, כטרנספר-מספר, ולא במילחמה. אבל אם תהיה מילחמה, לא בגלל טרנספר, במילחמה אני ייצאו מפה. אני מקווה שתהיה לנו מנהיגות חכמה ואמיצה, שתדע לעשות מה שכן גרוויין עשה ב-1948.

● האם אין פה איזו מידה של התי-סדרות? נתת המישה נימוקים ל-טרנספר. אתה אומר למעשה שקיום המדינה ועתידיה תלויים בטרנספר.

ועכשיו אתה אומר ששבביל זה לא צריכים לפתוח במילחמה. היתני אר' מר שדבר אחד לא נובע מהשני. אם זה באמת תרוש לקיום המדינה, לפי

השקפתך, אז למה לא בכוח, ולמה לא במילחמה?

אורי, האשימו אותי בכל מיני האשמות בימי-חי, התחסדות עוד לא שמעתי. אני יודע שלא רצית לקנטר, אבל אני רוצה להגיד לך שבהתחסדות לא האשימו אותי, למה? האשימו אותי שאני יותר מדי בוטה ואומר דוגרי. אני תמיד אומר את מה שבליבי, כש ביל זה יש לי הרבה ידידים והרבה שונאים, ואני מתגאה באלה כמו באלה. אין לי בעיה עם זה. התחסדות היא ממני והלאה. אם אני

ארץ-ישראל. ארץ-ישראל חופף גם את נחלת גד ראובן ומנשה.

שאלה: מה יקרה אם יכבשו את עבר-הירדן? תשובה: כשהייתי אלוף-פיקוד מרכז היתה לי מיפקדה של מימשל צבאי, במיקרה שנצטרך להגיע לגדה המזרחית, ושמה מגו"ר — מנשה, גד וראובן.

חושב שצריך לעשות מילחמה כשביל טרנספר, אתה תהיה מאלה שיסמעו על זה, כל המדינה תשמע על זה, אני לא אסתיר את זה, כי אני לא יודע להסתיר השקפה. יודע להסתיר סודות ביטחון ומדינה, אך לא השקפה. אני אומר בגלוי שאין להערכתה במספר הלחצים שלי, כמנרס שיש לי בעם היהודי, נקרא לזה מניה שיש לי בעם היהודי, במדינת-ישראל — אין הצדקה לעשות מילחמה כשם הטרנספר. אבל אם תבוא מילחמה, ולצדדי תבואנה מילחמות, במילחמה יש להם סיכוי סביר ללכת מפה, כלי התנאים שמציעה להם תוכניתיה הדיים. כי טרנספר בהסכמה וטרנספר-ברצון זה טרנספר קלאסי, זה עם פיצוי, זה עם קניית הרלאנייד, עם הכנת מקומות לקלוט אותם, זה לא כמו שעושים להם באירופה בצורה פרועה, שתוך יום יוציאו מאות אלפים כרגל, ומגיעים לאן שהם מגיעים.

אני בעד ממשלות שתסבנה על זה כדי צינות, גיוס כסף מהעם היהודי, אויל לסגור את החגורה שלנו ולהיות שוב בצנע כדי שוכלל להקים מדינה יהודית שיהיה בן עם יהודים. לא דיברנו עוד על ערביי ישראל. ● אני מבין מרבך שאתה מדבר על טרנספר. בהסכמה ומרצון. ושלל טרנספר ככפיה. ● של 1.4 מיליון התושבים של... י"ע, י"ש... ● של מה שאתה קורא י"ש... ● אני לא מצאתי את המונח י"ע. אין לי זכות-יוצרים עליו. יהודה, שומרון ועזה. ● מושגים מופוקפים, מפני שאי-נב חופפים את יהודה ושומרון. טוב, גם המונח ארץ-ישראל לא חופף את

יש לנו קשר של זיקה אל עבר-הירדן. אני מודה שבסניכות שנוצרו, עם היווצרות העם המלאכותי הזה, העם הפלסטיני, והעובדה שי הוא רוב בעבר-הירדן וכו', אנחנו צריכים לש כוח, מבחינת הנוכחות הפוליטית, את הגדה המזרחית, כלומר מנשה, גד וראובן. ● ציניקאי יכול להגיד שבמילחמה מה העתידית יכבשו את עבר-הירדן, דן, ואותן הבעיות יתעוררו שם, כפי שהתעוררו בגדה המערבית. אתה לא חושב את זה עליו, שאני אומר את זה.

● לא, רק בחזון לעתיד. ● אני מנסה לתרגם למושגים מציי-אותיים את מה שאתה אומר. אי-פעם, אויל בעוד 40 שנה, יהיה הסכם עם ממשלה ערבית כלשהי שתבוא ותיקח מכאן 1.4 מיליון בני אדם, הרואים את עצמם כעם ערבי אחר, ונפרד, והם יעזבו את הארץ. מה יהיה עד אז? מכיוון שזה לא עומד בשער, גם לפי התפיסה שלך, זה יכול לקחת הרבה מאוד זמן, בינתיים יש לך אינתיפאדה ומימשל צבאי.

אתה בא לאפשרות השנייה, של טרנספר-מדינת. זאת אומרת, אתה מכביד את ירך על השטחים, יוצר אצל תושביהם רצון לנמש ולצאת. כל זה נראה לי פחות מעשי מאשר גירוש תוך כדי מילחמה. אבל הייתי רוצה להעביר את ה-שיחה להיבט אחר לגמרי של העניין. דיברתי לא מזמן עם נהג-הטקסי וג'י, ליתו, שאחד יכול להתגלגל גם בדיעות

שלך וגם בדיעות שלי, בו זמנית. הוא מקבל את הנהח-היוסוד שדריך-שה מדינה יהודית. אז הוא אומר לי: לא איכפת לי איך להשיג את זה. אם אפשר טרנספר — מה טוב. אם אי אפשר, מוטב שתהיה להם מדינה מ-שללה. ושתי התפיסות האלה שוכ-נות בליבו של אדם זו בצד זו, בלי הפרדה. מכאן הביבלול בסיקרי-דעת-קהל. מה שהיהשראלי המצוי-רר-צה בו זה מדינה יהודית דמוקרטית, עם רוב יהודי גדול.

אולי אתה מבשר בעצם את ה-דרך לדבר שאתה הכי מתנגד לו, למ-דינה פלסטינית, כשאתה אומר ש-יהודים וערבים מוכרחים להיפרד?

עם כל הכבוד לנהג-הטקסי האלמוני, נהג-המונית האלמוני...

● אמר זאת גם נהג האוטר-בוס בקו 405.

יכולים להגיד את זה גם חברים בכנסת, זה לא הופך את זה להגינות. אי-אפשר להגיד על שחור לבן, ועל לבן שחור. אי-אפשר להכר את שתי הגישות. אפשר להיות מבולבל, אפי-שר להיות מבוכה, וכתב ברל כצלסון. בו-כות המבוכה. אבל החלק השני של המאמר שלו הוא "בגנות הטיח", ואצלי לא נמצא טיה. אני מסכים שיכולה להיות מבוכה. הבעיה שלנו היא לא בעיה פשוטה וברורה. זה לא כך עובד. מותר לנהג מונית וגם לח"כ להיות במבוכה, אבל לאמץ את הביבלול שלו אני לא רוצה. אי-אפשר להיות גם בעד טרנספר וגם בעד מדינה פלסטינית ממערב לירדן. אני בעד מדינה פלסטינית ממזרח לירדן, וקור-אים לה ממלכת-ירדן האשמית. מצדדי יכר-לים להחליף לה את השם, לאיזה שם שרוצים. זה כמו דיעותיו של אריק השקפה כמו אריק, כמו כל מי שמחזיק בהשקפה כזו. ממימד לירדן, שיקראו לזה איד שהם רוצים, וזהו המדינה שלהם, פה ממערב לירדן יש מדינה יהודית, ורק מדינה יהודית.

● יש הבדל גדול בין התפיסה שלך ובין זו של שרון?

אני לא יסכתי איתו אף פעם, ללבן איתו את ההשקפות שלו. מה שאני יודע זה מקטע שאני קורא פה ושם, ואני לא מאלה שמתמי-דים לקראו ותיקסוטר, מטעמי בריאות.

● שאלה אחרונה להשלמת ה-מונה לגבי האזרחים הערבים בי-ש-ראל. מה מקומם בתפיסה שלך?

ערביי-ישראל הם שלנו, הם חלק מבשרנו, לטוב ולרע. אנחנו עשינו איתם הרבה שגי-אות. את הערבים שהיו נאמנים למדינה קיי פחנו ורחינו, והערבים שבגדו במדינה אנחנו נתנו להם לג מש כל מיני דברים. עשה המון שגיאות לגביהם, אבל הם חלק מאיתנו והם אזרחים. ובגלל זה שאני מחזיק בהשקפת-עולם דמוקרטית ואנטי-גזענית, אני אומר שגורלם כגורלנו.

אני, עד מילחמת-ששת-הימים ועד ככלל, הם הוכיחו בגרות, הם לא נתנו את ידם לש-רור. מאז יום-הכיפורים יש שם תהליכים מסור-כנים אחרים, שוב פעם לא כשאתם, גם כני-לל סיבות אובייקטיביות של המיפגש עם העולם הערבי הגדול, גם בגלל שגיאות של השלטון הישראלי.

אני אומר לגבי ערביי-ישראל שהזכויות שלהם צריכות להיות שוות לחלוטין לשלנו. בתנאי אחר: שהם ימלאו את כל החובות. הם ישרתו בצבא, ישלמו מיסים ויכנו לפי חוקי-התיכונן-ההגנתי, וייהנו מכל הזכויות, אם לא יעשו את שלושת הדברים האלה, אין להם זכויות, הם יהיו פה אורח שנסה ללון. אומר הערבי: אתה רוצה שאני אשרת כצ-כא? אני אומר: כן.

אני זוכר את הוויכוח שהיה לגבי הדרוזים אצל בני-גרויין בשנות ה-50, בהתחלה. אמרו: הרמטכ"ל הסורי הוא דרוזי, איך אנחנו נכניס אותם לצבא. ערביי-ישראל אומרים: אנחנו לא רוצים (המשך בעמוד 58)